

В. "Народно Сѣзание" из-  
лиза "Народно Сѣзание" из-  
въ "Народно Сѣзание" из-

Цѣната му е:

За година . . . . . лева 6.  
" 6 мѣсеца . . . . . " 3.  
" 3 " . . . . . " 2.

Единъ брой 15 стотинки.

# НАРОДНО СЪЗНАНИЕ

ПОЛИТИЧЕСКО-КНИЖОВЕНЪ ВѢСТНИКЪ.

ГОД. I.

ШУМЕНЪ, 2 ЮЛИЙ 1888 Г.

БРѢЙ 49.

ПРАВДАТА Е БЕЗПОСРЕДНА.

... И тъй, позорътъ доби отворителния си вѣнецъ: присъдата на майоръ Поповъ се утвърди и той се лиши отъ граждански и политически права!

Позорното дѣло на звѣроподобнитъ мизантропи и „бикоглави“ Стамбуловъ, Муткуровъ и Сие, биде санкционирано!

Хората, които се показваха за време защитници на правдата и се обявиха въ полза на несправедливоосъдения майоръ, нѣмаха доблѣстѣта, не имъ достигна изискваната твърдостъ въ характера за да устоятъ противъ давлението на тираническото рѣшение на нѣкои свои другари и подчинени!...

Тѣзи, у които подозирахме, че имаше съвѣсть, доказаха противното.

Питание е, подиръ това, кого имаме ний на чело на своето управление?...

У кого вече се централизира опората срѣщу похителството на хорската честъ, животъ и имотъ?

Въ министерския органъ ли, или у безнравственнитъ му инспиратори?

Уви! Поруганието надъ свободитъ и правата на хората, посѣгна и сполучва да омърсява честта и живота имъ!

У насъ се разрушава и постъпенно изчезва законъ и право. У насъ господствува тиранията и произволътъ!...

Нѣ не! Христу Поповъ е

майоръ въ името на народната воля.

Общественното мнѣние, както въ България, тъй и въ странство, бѣше, е и ще бѣде въ полза на майоръ Поповъ.

Божията милостъ ли, прочее, е противъ него?...

Никакъ! тя не може да бѣде на страната на една мерзeka и коварна силѣтия!

Дѣйствуваме съ Божия милостъ и народната воля. Защо ги прѣнебрегваме?

Да видимъ! — Когато народната воля се концентрира въ едно цѣло, надѣмъ се, първата и дума ще бѣде: „Да живѣе не майоръ Поповъ, а полковникъ Поповъ!“ — Да видимъ!

До тогава, както ний, тъй и всички други защитници на правдата и невинността, приятелитъ на майоръ Поповъ, нѣка бждемъ въ трауръ!

Рано или късно, истината вѣстържествува. Тя ще разруши пѣклѣнитъ мистификации.

Да живѣе правдата, да живѣе майоръ Поповъ!....

Шумекъ, 1 Юлий, 1888.

Въ началото на първата половина отъ тѣкущия мѣсець прѣдстои да се случи едно важно събитие. На свиждаието мѣжду Германския и Руския Императори се отдава голѣмо значение.

Общественното мнѣние въ Европа съ нетърпение отчака слѣдствието отъ тѣзи срѣща: миръ или война.

Мѣлви се даже, че и многоразвлечениитъ Българскитъ въпросъ ще бѣде туренъ на масата за разрѣшене.

Всички почти сж наклонни да сѣрватъ, че българската криза ще се разрѣши миролюбиво и въ полза на общенароднитъ

Статии, които се издаватъ до редакционния комитетъ на вѣст. „Народно Сѣзание“, а пари и поръчки до отговорникътъ.

За частни обявления се плаща по 15 ст. на рѣдъ за всѣко първо печатание и по 10 ст. за всѣко послѣдующе.

Неплатени писма не се приематъ.

Ржкописи назадь не се по-вращатъ.

ни идеалъ — отстранение на вънкашно ре-  
ално влияние.

Австоро-Маджарскитъ дипломатически кръгове се чумерятъ. Види се да е из-  
носно за тѣхъ протакането на кризата ни!

Какво мисли нашето правителство? Какво правятъ днешнитъ „патриоти-спасители“ за отечеството ни?

Нищо друго, освѣнь интриги.

Въсползувани отъ властта, тѣ безна-  
казано терзаятъ личнитъ си или поли-  
тически противници, а заедно съ тѣхъ и народътъ.

Тѣ не правятъ нищо за да благопри-  
ятствуватъ на народната ни кауза.

Вмѣсто да дѣйствуватъ наистина патри-  
отически, та да можемъ спечели изобщо  
симпатитъ на силнитъ на денътъ въ Ев-  
ропа, дразнятъ ги, заплашватъ ги, и ги  
свѣтватъ да подържатъ раздорътъ и не-  
приятелството.

Въ това ли тѣ търсятъ спасението на  
България? По този начинъ ли мислятъ да се  
отърве страната ни отъ опростаяващата  
я криза?

Ами народътъ? Какво прави той?

Ами общественното мнѣние? Какво мисли?

Имаме ли ний общественно мнѣние, сж-  
ществуваше ли у насъ народътъ?

Гдѣ сж тѣ? Защо се не искажатъ? Или  
чакатъ вторий Мессия, второ пришествие?

Не! Не бива то така! Върховниятъ су-  
веренъ у насъ е народътъ, общественно-  
то мнѣние. Неговото veto е и вторий  
Мессия, и второто пришествие. Нарѣдътъ  
трѣбва да се произнесе и да рѣши своя-  
та сѣдба, прѣди да го сграбчи за шията  
и икономическата криза!

И ако днешното правителство не се  
бои отъ мнѣнието на народната воля, —  
нѣка даде свобода, нужна за проявява-  
нието имъ.

Ако правителството въспрѣпятствува на  
това, самъ народътъ трѣбва да се застѣ-  
пи и да си извоюва тѣзи свобода на дѣй-  
ствие!

Стига сме търпѣли да се надсмива  
надъ насъ единъ Захарий Стояновъ, е-  
динъ Стамбуловъ, единъ . . . . и да си  
въобразяватъ, че сме сганъ, която тѣ во-  
дятъ за носътъ! . . .

Може да е достатъчно това, за да се  
разберемъ.

ПОЧИТАЙТЕ МЕ!

Единъ отъ отговорнитъ ни редактори  
подава въ срока апелационната си жалба  
г-ну Предсѣдателю на сѣда, а той му я  
възвръща съ резолюция, защото съдържа-  
ла „укорителни изражения за достолепно-  
то на сѣда“ безъ да указва на тѣхъ. То-  
ва поне не можемъ да повѣрваме, че се



изисква отъ духътъ на либералн<sup>тъ усти, пра</sup> за печата. Но за да ни разбератъ добръ читателитѣ, ний ще си позволимъ да цитираме буквално мнимо доказателнитѣ изражения:

„Окръжния Сждъ съвършено игнорирва въ присждата си показанията на тѣзи отъ свидѣлитѣ, които свидѣлствуваха по разнитѣ извършени отъ Кмета Начко Ж. Дюкмеджиевъ злоупотрѣбления. Тѣй напр., *свидѣтеля Злати М. Рачевъ* показа, че Н. Дюкмеджиевъ, като кметъ, сключилъ контрактъ съ едно лице за постройка на калдържмитѣ, безъ да е билъ произведенъ публиченъ търгъ. За туй контракта билъ унищоженъ отъ окръжния управителъ, назначилъ се и се произвелъ публ. търгъ, въ който тѣзи постройка е била дадена на другъ прѣдприемачъ за много по-долна цѣна отъ оная споредъ първия контрактъ. *Свидѣтеля Янко Х. Василевъ, заедно съ Стефанъ Х. Пейчевъ*, свидѣлствуваха, че Н. Ж. Дюкмеджиевъ, когато прѣкупувалъ за смѣтка на Шумненското Търговско Дружество жита, не можилъ да опрѣдае липсалиятъ неизвестно какъ и гдѣ 117 кила, до като указанитѣ търговци се показали излишекъ отъ внесениятъ имъ въ магазинитѣ храни прѣвъ сжщата година. *Свидѣтеля Василъ Енчевъ* показа, че Н. Ж. Дюкмеджиевъ, като прѣсѣдателъ на едно кундурджийско дружество, укрилъ тефтеритѣ и смѣткитѣ дружественни, разлилялъ и опропастилъ капитала му и съставляющитѣ го членове. Други множество свидѣтели показаха тѣй хубаво, толкова много злоупотрѣбления и махинации на Н. Ж. Дюкмеджиева откриха прѣдъ сждътъ, щото всичко като се сведе подъ единъ общъ знаменателъ, неможеше да се добие другъ резултатъ отъ она какъвто е извлѣкла редакцията на в. „Нар. Съзнание“ отъ частни обществената и служебно обществената дѣятелности на частния обвинителъ и е изложила въ 1-а 2-а и 3-а колони на бр. 11 нав. „Нар. Съзнание.“ *Но висшетопочитаемия Шуменскій окр. сждъ високопочитателно прѣмълчава това въ присждата си и, въ добавкъ, въротно, на основание дълбоко си вътрешно и съвѣстно убѣждение и сждийското си безпристрастие, твърди че съ показанията на посоченитѣ отъ мене свидѣтели не могло ужъ да се докаже нищо отъ писаното противъ Н. Ж. Дюкмеджиевъ“*

Никдѣ и никога до сега не се е давалъ образецъ за написване апелативни жалби. Напротивъ, всѣкдѣ се прѣдоставя на обвиняемия пълна свобода въ изражения на мисли и чувства и указване на невзетитѣ въ внимание отъ осждившия го сждъ доказателства за невинността му, които е длъжностъ на всѣки раздавачъ на правосъдието.

Когато единъ сждъ прѣмълчава въ присждата си и не обръща никакво внимание на доказателствата за невинността на единъ подсждимъ, когото подиръ това оссжда, — какво мнѣние искатъ да има този нещастенъ оссженъ за въздаденото му отъ такъвъ сждъ правосъдие? Можете ли да изисквате отъ такъвъ оссженъ да ви пише работна въззивна жалба на министерска хартия и съ красивъ почеркъ? Да сж опасени въ нея всичкитѣ риторически форми и да изобилствува съ висо-

копирни и надути фрази нека сжди самъ се постави на такова положение, щото оссженния инстинктивно да благоговѣе и съ страхопочитание да му говори . . . .

Ако даже за минута допуслимъ, че дѣйствително има укорителни изражения за достойнството на сждътъ и той изисква замѣняването имъ съ почитителна, то нѣка бжде позволено и намъ, гражданитѣ, да се въоражимъ срѣщо неприличното отношение и грубо обращение отъ страна на сждищитѣ къмъ сждимитѣ! Да изискаме даже и приличенъ туалетъ — и въ облѣкло, и въ прическа, и въ чистота — отъ сждищитѣ! Да изискаме всичко онова, което може да ни накара да благоговѣемъ къмъ олтарятъ на правосъдието, щомъ се доближимъ даже до него, а не да осѣщаме отвращение, за което се дължи на самитѣ Сждии! . . .

Нѣка изискаме още и това *особно въ днешното време*, щото никакъвъ достанъ да се не дава въ съвѣщателната стая на висшеставенни чиновници, народни прѣдставители и други довѣренници на днешното „патриотическо“ правителство, прѣди почиването да се разгледватъ дѣлата ни по печата . . . Да изискаме, щото прѣди произнасенето на резолюцията, патентовницитѣ да ни не прѣдубаждатъ размирътъ на наказанието, което се очаква да ни се наложи и — за наше учудване — което винаги се сбдваше, спорѣдъ прѣдсказанието имъ!

Нѣка се не обявява за сключено сдебното дирение, прѣди да се попита обвиняемия, има ли да прѣдстави свое оправдание доказателства, както до сега се е практикувало и противъ което самия прокуроръ протестира по дѣлото съ извѣстия *изезвенинъ*.

## СВОБОДА НА РАЗИСКВАНИЯТА

(Прѣдизвикано полицейско дознание).

На Спасов-денъ, слѣдъ черковния отпущкъ, кмета на града Котелъ ме покани да ме послужа съ едно кафе въ тѣй нареченото „Аристократическо Кафене“ на черковата. Не можахъ да откажа на тая честь и влѣзохъ, ако не за първъ пътъ, то за втори или трети пътъ слѣдъ 4 мѣсеца, въ поменатото кафене.

Тука бѣхъ се събрали първи еснафъ хорица, все благоразумни граждани кръстени още съ известния патриотически епитетъ черни души — прѣдатели.

Строго опрѣделена програма на разискванията или по-добръ на въпроситѣ, за които е позволено да се говори, нѣмаше. Отъ друга страна, никой нѣмаше претенцията да занимава угриженитѣ граждани отъ нѣматията и неизвестността на живота имъ. Всѣкой си пушаше цигарата и сърбаше кафето по нашему, и, отъ време-навреме, изреждаха се общитѣ поздравления съ думитѣ: добро утро, господинъ А. В, С, Д, и пр. къмъ всѣкого безразлично, който влизаше почитително въ събранieto имъ.

Най-сетне, единъ отъ присѣствующитѣ наруши тишината, да не кажа отвори заседанието, съ прѣпорѣчване хайвера, що си купилъ отъ еди кой бакалинъ, тоже присѣствующитѣ.

Единъ свърши, други се обади все по

сжщия прѣдмѣтъ и въпроса исчерпанъ съ заключение на удивителни басни за невидѣно и нечувано-

Подига се новъ въпросъ, доста мѣрно-безгрижно, но който да доставлява какъгодѣ удовлетверение на любознателнитѣ умове. Едва ли въ първата камара се пази такъвъ рѣдъ и внимание, каквото се вабѣлѣваше въ присѣствующитѣ черковници.

Най-сѣтне, единъ се обръща къмъ мене съ въпросътъ: какъ мислите, господи — да ли може ме въспрѣ нѣкой отъ правителственитѣ, когато искамъ да дамъ адресъ или прошен. на Князѣтъ, давѣрвамъ ли, че е истина писаното въ в. „Народни Права“ дѣто сж испращали прошения, подобно, на шумненското до Князѣтъ въ София“?

Запитвача бѣше ми твърдѣ добръ познатъ гражданинъ. Другитѣ присѣствующи тѣй сжщо извѣстни по убѣжденията си за държавнитѣ ни работи. Слѣдов, нѣмаше какво да прѣдилагамъ за по видимоу странно зададения ми въпросъ.

Починхъ да задоволявамъ любопитството на слушателитѣ.

Посрещанията у насъ станяха на мода, официални и подправени. Отъ тѣхъ мжчно може да се извади мнение за чувствата на населението. Когато високия гостенинъ влиза въ града, всичко е стѣкмено, приготвено: гдѣ, какъ и кой ще се завърти.

„Властѣта взема мѣрки тѣй сжщо за безопасността на посѣтителя и внимателно слѣди какви хора ще се приближатъ до него и съ какво съдържание адресъ ще се подава. Щомъ вий минавате за *черна душа*, да си знайте, че нѣма да бждите допуститѣ по никакъвъ начинъ. Днесъ за днесъ, кой не е черенъ — прѣдатель? Съ властѣта всичко може да се направи, защото тѣй го изисква „сказанието на България“ (!). Народни срѣнци отъ началото на политическия ни животъ видѣхъ само една, и тя бѣше първото пристигане на Княза Александра въ столицата.

Тука се прѣккхеняхъ отъ запитвача си, който побърза да се съгласи съ мене, че и той, въ качество на депутатъ, се удостоилъ да види посрѣщанieto на сжщия князъ въ Търново съ сълзи на очитѣ. Сега, продължавамъ, нашия градъ не знай народно срѣщанie отъ онова, което направи на Княза Богориди. Азъ въ това време бѣхъ въ Котелъ. Врѣщахъ се отъ Жеравна. И отъ байря Ветрила се виждаха почернѣли байрищата и мѣстата отъ гдѣто щѣше да влѣзе Генералъ-Губернатора. Какво е било, когато сж дождаха регентитѣ? Казватъ, че освѣтъ хлѣбъ и солта, гдѣто имъ се поднѣсло отъ кметството, ученицитѣ и „патриотитѣ“, друго нищо нѣмало. Кажете, кой отъ васъ е билъ на срѣщанието имъ? Зий, но това сте направили като бивши кметъ съ цѣлия съставъ.—

Азъ бѣхъ, обади се единъ гласъ отъ кюшетото.—

Когато го позагледяхъ, оказа се че е най-—върлия републиканецъ т.е. отъ тѣзи пасмина патриоти, който подържатъ българизма въ града и спасяватъ България за себѣ си.—



Това не ме очудва, господине, защото вий бѣхтедѣлжни съ всичкитѣ членове „на Републиката“ да отидите при регентитѣ. Но я ми кажете, кой отъ гражданитѣ бѣше? Или не е истина гдѣто казватъ, че една тѣлна цигани съ тѣпани и гайди е направила заржчаната овация прѣдъ кѣщата на регентитѣ! Въпроса взе серпозенъ характеръ. Въ лицата на гражданитѣ се забѣляваше и приятна и плаха изгледка. Вънкашния чловѣкъ можеше лесно да отгадай това мѣстително настроеніе на слушателитѣ. Отъ една страна граждани тѣ бѣха доволни, гдѣто си вспомниха царството на котленскитѣ патентовани, прѣзъ което всѣкой, който не снемаше шапка трѣбаше да се интернира, а отъ друга страна страхъ ги бѣше да не би невинния имъ разговоръ вѣдъ да се прѣтѣлкува отъ волнонаемнитѣ шпиони, които, като луди, търсятъ подобни случаи, отъ гдѣто може да се черпи материалъ за мюзюфирлѣжка имъ. До като азъ приближавахъ да издумамъ думата си, бившия кметъ и сега пощенъ депутатъ хаджи Тодоръ Касанина сърдито излѣзе отъ кафенето. — Ка дѣ, мислите, да е отишълъ? Довечеръта се разбѣра, че билъ при началника съ доносъ! Телеграфа забрънчалъ на часа и кадѣ ще му излѣзе краятъ по — страшно е и по — заплѣтено е отъ държавната ни криза! Видѣщемъ. Ний съ останалитѣ присѣдствующи размѣнихме още нѣколко думи и се разотидохме по кѣщата си. При вечеръ, на расходката, ето че приятели, познаници ме запитватъ за разговорѣтъ и страхуватъ се за интернираніето ми. Ограничениитѣ въ себѣ си търговци проклинатъ виновника — шпионитѣ на тѣзи безосновна паника, която ги испоплаши да не би да се ходи и въ Сливенъ, Пловдивъ и София въ качество на свидѣтели за прѣголѣмото въображаемо държавно прѣстѣпление. Всѣкой се зарича да бѣде внимателенъ въ приказкитѣ и никаква срѣща да нѣма съ нехранимайковцитѣ, който кръстосватъ града като делибашини и плашатъ гражданитѣ съ безобразията си. Тѣзи нехранимайковци сж достойни чада на смутнитѣ обстоятелства, който думатъ съ години отечеството.

(Слѣдва)

## ДНЕВНИ НОВИНИ. МѢСТНИ.

Отговорения ни редакторъ Жечо Павлевъ излѣжа едно-мѣсечния си затворъ. Той биде осѣденъ за единъ нишния духомъ Липгуровъ, който не знай гдѣ именно си е загубилъ честта, доброто име и положението по висша заповѣдъ бѣше са прицѣпилъ къмъ редакцията ни. Ний не щемъ да са повръщаме наново къмъ причинитѣ на забравения вече пожаръ. И млади и стари сж запомнили, че града ни съ години страда отъ таи мания да са горятъ обществени и правит. здания. Всички днесъ знаятъ много добръ защо са умалчавали дѣла нието на правит. домъ и защо единъ гуждъ Липгуровъ иска ужъ удовлетворение „съгласно закона за печата“. Ний на друго сърце пренесохме първата жертва и за да разоблачаваме хищническитѣ намѣрениа и дѣла на нѣкои отъ днешнитѣ наши управници, готови сте много оцъ жертви да направимъ.

Другаря ни Жечо Павлевъ е здравъ, веселъ и бодръ. Освобожденіето му отъ затворъ бѣ-

ше, за членовѣтъ дружеството, денъ радостенъ всѣки единъ се поздравляваше да бѣде честитъ и до него да дойде редъ.

На 19 Юний биде докаранъ въ градътъ ни г-нъ В. Райновъ изъ Котелъ, *подъ конвой!*

На 20 сѣщого биде осѣденъ на четри мѣсеца затворъ и 350 лева глоба, за дѣто е казалъ чрѣзъ печата една истина — че Герчу Ранчевъ е билъ пезевенгинъ!

Въ идущия си брой ще помѣстимъ апелативната му жалба, отъ която всѣкой ще разбере, какво правосѣдје е добилъ.

Ранчевъ не останалъ доволенъ (?) отъ тѣзи присѣда, та в обжалвалъ и той!

Ний хиляда пѣти ще нарѣчемъ Ранчева пезевенгинъ, за да ни даде подъ Сждъ, та чрѣзъ множество свидѣтели хиляда пѣти да докажемъ че той е билъ пезевенгинъ.

Въ миналния си брой помѣстихме една дописка отъ града по вѣжнателството на грѣцкия попъ въ атрибутитѣ на българската църква. Принудени сме съ присѣрбие да констатираме, че твърдѣ малко внимание се обърна отъ свѣтската и духовната властъ на този деморализирующъ фактъ!

Знае се, че ако единъ свѣщенникъ си позволи да свѣщеннодѣйствува въ чужда енория, даже отъ една и сѣща църква, той се аргосва. Питание е: какво може да стане съ единъ таквъ свѣщенникъ отъ друга църква?

Съ вѣжнателството на тукашния грѣцкия попъ въ работитѣ на българскитѣ, създава се единъ прецедентъ, слѣдствията на който сж твърдѣ скѣрбни.

Кажетели, най-послѣ, ако е настанжло врѣме за систематическата деморализация и въ тѣй разстроена ни църква? — Да скръстимъ рѣцѣ и да се поклонимъ!

Г. Вожилъ Райновъ е подалъ заявление до Прокорорския Паркетъ при Русенский Апелат. Сждъ, съ което се тѣжи противъ: Калчо Бобчевский, Филиу Пенковъ и Иосифъ Пѣшевъ, членове при Шумненский окр. Сждъ, като изисква наказанието имъ съгласно 153-й чл. отъ Отоманский Нказатееленъ законъ. Въ заявлението сж указани като свидѣтели, около 13 души Шумненски Граждани, които сж присѣтствували при разгѣждането угавното му дѣло съ Г. Ранчовъ.

Новиятъ ни градски кметъ — г. Стефанъ Ивановъ не билъ по угодата на нѣкои отъ тукашнитѣ правителствени, та се е търсело срѣдство за да се бламира и замѣсти отъ другий. Случай се прѣдстави. Помиятъ читателитѣ, че за да се склонитъ тукашния грѣцкия свѣщенникъ да вѣнчае учителя А. Стояновъ съ г-жица Попова, които мѣстнитѣ български свѣщенници отказажъ да вѣнчаятъ по причина на близкото имъ родство, кмета му бѣше издалъ писанна гаранция съ подписи, завѣрени, както се чува, за поголѣма сигурностъ и отъ нотариуса при Шумненский Окр. Сждъ — г. Хар. Ж. Чолакова. Расправятъ, че гаранцията била издана отъ кмета безъ знанието на градско-общинскитѣ съставъ, а завѣриваніето на подписитѣ отъ нотариуса е станжло въ домътъ на младоженеца, понеже и едното и другото е извършено въ недѣли, когато всичкитѣ учрѣждения биватъ затворени. Шумни се изъ града, че кмета и нотариуса щѣли били да бѣдѣтъ дадени подъ сждъ за таа тѣхна беззаконностъ, кмета Стефанъ Ивановъ — изхвърленъ изъ състава и замѣстенъ или съ Илия Т. Маджарова или съ Геру Ранчевъ — и двамата народни прѣдставители. На добъръ имъ часъ — ще кажемъ ний.

Нашия отговоренъ редакторъ г. Апостоловъ биде хванатъ отъ улищата и арестуванъ въ полицейския участъкъ, гдѣто прѣиошува на 24-й того. Дружеството ни до сега е заложило почти всичкитѣ недвижими имущества на нѣкои отъ членовѣтъ за гаранция. За освобожденіето на г. Апостола трѣбаше да се обърнемъ къмъ съмишленицитѣ си изъ околията, които пезаксняхъ да са явятъ въ града-тутаки презъ това сжко за тѣхъ време — жетвата. Това ни

много радва. Ако тѣй отива практиката и приложеніето на модерния законъ за печата спрямо бѣдната българска журналистика занаяпредъ, дружеството ни за издаване вѣстника ще трѣба да има поне половината отъ недвижимитѣ имущества, които г-нъ Стамболовъ има въ едно-времешия туслукъ.

Нищо! Ще се постарамъ, до колкото ни бѣде възможно, да посрѣщаме всичкитѣ тѣзи ужасни, съзалаганіе и калпацитѣ си и пносенитѣ царвули; нѣ не ще заложимъ свѣстѣта и сами себѣ си, както се иска на „патриотическото“.

Излѣзе отъ печатъ II брой на научно-литературното списание „Искра“.

Сдържаніе: 1) Униженіитѣ и оскѣрбеніитѣ, романъ отъ Достоевский, 2) какъ сж обѣрнали въздуха въ течностъ, отъ Жамена, 3) Въ какво се състои щастіето, отъ Л. Н. Толстой, 4) Моя пѣть, стихотворение отъ Т. И. Трифоновъ, 5) Нази, разказъ отъ Л. Кладеля, 6) Парижкия вѣхтошаръ, драма въ V дѣйствія отъ Феликса Пеата, прѣв. К. И. Мирский, 7) Дѣдо Трайко, разказъ, 8) Фотографията, отъ Л. 9) Едно упѣтване при прѣподаваніето на химията въ долнитѣ класове, изработилъ Н. Лазаровъ, 10) Семейното въспитаніе на дѣтето, отъ проф. П. Ласгавта, 11) Народни умотворения, 12) Научни новини и 13) Разни.

## РАЗНИ.

Писанитѣ отъ Котелъ, 18 Юний 1888 год.

Тука сѣдбата на мирния гражданинъ е въ рѣцѣтъ на единъ мизеренъ касанинъ бивши кметъ, а сега пощенъ депутатъ въ камарата Хаджи Тодоръ Станчевъ. Преди двѣ-три недѣли той са избра още и за прѣдсѣдатель на патриотическата, която варди българщината въ Котелъ и се снасява за свободата и независимостта на отечеството. Ще имамъ случай подробно да ви заловнае съ неговитѣ патриотически работи по тукашния край за сега дайте гласностъ на най-явнитѣ му бъркотии и злоупотребления, които, ако не са прикриватъ отъ днешнитѣ управници, поне до сега не се издирватъ. Господинъ Хаджи Тодоръ заедно съ Кръстья Цончевъ, сега Харманлийский Околийский Началникъ, испродаватъ всичкитѣ принадлежности на военната болница и до сега нито стотинка не е внесено въ правителствената касса отъ тѣзи продажба на непазвѣстно число кревети, шапки, маси, пешкири, гърнета и др.

Има други по-важни бъркотии и злоупотребления въ общинскитѣ и училищни смѣтки, които и досега не сж разгѣдвани и прѣддени на „черното Кметство“. Дълги и безполезни сж за сега историтѣ на писанитѣ отъ рѣжа квитанции безъ номеръ и смисълъ съ които Хаджи Тодаровото народно кметство е събрало общински и правителствени дѣждия *безотчетно*, на реквизиционото брашно, на скрититѣ реквизиционни материали, които Хаджи Тодоръ искаше да продава прѣди мѣсецъ за своя смѣтка и колко още други нечисти работи сж окачени върху тоя волнонаеменъ шпионитѣ на днешното правителство! Ами за какво прибърза да прѣписва кѣщата на жената си помъ се прѣсна слухъ изъ града ни, че „чернитѣ души“ сж натоварени отъ гражданитѣ да му разгледатъ само училищнитѣ смѣтки за истеклитѣ четне учебни години? Чакаме съ нетърпѣние свободното и справедливо откриваніе на тия дѣйствителни бъркотии и безпорядки, които по языкътъ на обществото се именуватъ чисто и безсвѣстно подѣждане дапокоплатѣтъ отъ хора бербанти.

И окръжѣтъ ни има Окрѣженъ Управителъ, но тои малко, твърдѣ малко, се интересува отъ редовнитѣ смѣтки на общин. ни управление. Той знай че днесъ Хаджията касанинъ е колежъ на Захария Стояновъ, който върже и раа-



възрава държавните служби у насъ, тъй щото може да пострада, ако не се струва оглушки на всичките безобразия и произволи, извършвани отъ правителственихъ довъреници въ повърхнини му Окръжъ.

Отъ няколко време насамъ въ в. „Напрѣдъ“ се забѣлжавать неразборни и една непослѣдователностъ. До като въ първите статии се страшно бичувать тираниѣ и тиранията, такъва ненавистъ се искава къмъ тия послѣдните, щото да има кой да се единъ замахъ да се отрѣжатъ главитѣ на всички тирани, които мчатъ и притѣсняватъ народитѣ по свѣта, ако отъ това за тия послѣдните може да излѣзе добруване—въ отдѣла си „политика и общественъ животъ“, посвѣтенъ исклучително за нашето положение, бай Кърджиевъ не може да намѣри думи, съ които да въздига и възхвалява Стамбулова, министра прѣзидента у насъ. Е, че виждала ли е България, отъ като е заживѣла политически насамъ, по дивъ и по варварски тиранинъ отъ стамбулова? Като оставимъ на страна всички груби насипи извършени надъ правата, честта и свободитѣ на гражданитѣ, което г. Кърджиевъ не е да не знае, господству се е закарвалъ и да надигне въ сѣкой градъ по една бѣсилница, та така щѣлъ да може да удупи гласа на „калната“ и „прѣдателска“ оппозиция. Ако това г. Кърджиевъ не знае нека го научи, че да не става тъй смѣшенъ. Отъ лична омраза къмъ единъ нещастенъ офицеръ—както поне се разбира отъ държането на бай Кърджиева сирѣмъ бивши майоръ Попова—не трѣбва, нислимъ, толкова да се гали, съ пзобилно изливание на „симпатии и съчувствията си“, единъ человекъ, който си е турилъ за задача всичко да развали, разврати и разстрои въ отечеството ни, само и само той да остане отгорѣ.

Тираниѣ трѣбва да се бичувать еднакво кждѣто и да се намиратъ. Отъ това пристрастие на в. „Напрѣдъ“ къмъ тиранина у насъ, ще ни се да повѣрваме на слуховѣтѣ, че въ прѣбиването си въ Пловдивъ на послѣдкъ Стамбуловъ е зарадилъ бай Кърджиева съ освобождаване отъ затвора, осъденъ като редактор-отговарникъ, съ подпомагане вѣстника отъ безусловний фондъ и ако не нѣщо повече. Обаче, дано да не е истина това послѣдното, и г. Кърджиевъ да си остане пакъ тъй незащитенъ, както си бѣше до скоро време, което му правеше честь.

#### Отворено писмо

До Г-на Димитра Икономова  
Въ г. Шуменъ

А бе, Бай Икономовъ! Увѣрватъ ни, че будто-би Вие сте били излѣзли да замишавате Ранчева по дѣлото му съ Б. Райнова. Да върва ли човѣкъ или не, незнайме, даже е за непомислование, понеже и на дѣтцата сж извѣстни съотношенията Ви съ Ранчева. Много бѣхъ колебанията по това, нѣ тѣ сж били само колебания, тъй като това излѣзе една истина.

Е, за Бога, Бай Икономовъ, тази отъ ваша страна линия на поведѣние като какъ да си отгадае човѣкъ? да мисли и прѣдилага, че Вие сте сѣ прѣжия Икономовъ,—това излиза повече отъ скандалъ; това не може го направи и този даже, който е и въ коетитѣ демократизирани? човѣка, когато сами Вие въ 1884 гд. признавахте за такъвъ (псевдонимъ Р.) и даже въ едно заседание *прѣдъ Шуменскій Окр. Сждъ* бѣхте противъ него заявили отводъ, че той мѣжду другото е и мюхлюзинъ още, и. скѣдователи, не може да бѣде адвокатъ; т. е., казвамъ, който посѣгнъ коренно да съсипи Васъ и Вашата фамилия, нѣщо въ което до нѣгдѣ и сполучи, на 25 Ноември 1886 година, и Вие, освѣтъ това, какви нещесъ спатети му приписвахте тогава: днесъ Вие съ всичкото си в лице, сѣтния спли и извѣмѣрия напѣвания далѣлъдете и го-искарвате за най честния Боже мой! Шо за чюдеса и явления у насъ хората, и то хора, които иматъ претенцията да бжджъ и водители на една извѣстна стара артия! Да ли безсребреницитѣ козма и Дамиянъ сж били на всичко това причината? . . .

Така или инакъ Бай Икономова. Вие сж

тази си постѣпка, дадохте и на невѣрующитѣ въ Вашитѣ амбиции да повѣрватъ, че у Васъ сж досущъ исчезнали и издали, и патриотизъ, и че Вие се явявате въ цѣлата си пълнота за такъвъ, отъ когото всякой носѣше сега трѣба да страни, да Ви прѣзира. И може ли друго яче?

Премете и моето къмъ васъ призрение.

Единъ твой приятель.

Шуменъ, 23 Юний 1888 год.

## ОБЯВЛЕНИЯ.

### Шуменскій Вр. Воененъ Сждъ. ОБЯВЛЕНИЕ.

№ 984,

Сждѣтъ, на основание 449 ст. отъ Военно Сждебний уставъ, дири отклонившия се отъ сждебно прѣслѣдване войникъ отъ 7-ий П. Прѣславскій полкъ, Мехмедъ Емруловъ, обвиняемъ въ отлъчка отъ частта си. Мехмедъ Емруловъ е отъ селото Тюркъ-арнаутларъ, Правадийска околия, Варненскій окръжъ. Отличителнитѣ му черти сж: 20—21 годишенъ, очисти, рѣстъ сѣденъ, малки руси вѣси и вальчесто лице.

Задѣлжаватъ се всичкитѣ административни и полицейски власти на княжеството да иматъ прѣдъ видъ настоящето обявление и въ случай че помѣнхотото лице се яви и хване нѣгдѣ, да се испрати подъ строгъ конвой на сжда.

Прѣдсѣдатель на сждѣтъ.

Майоръ *Михайловъ*

Дѣловодитель на сждѣтъ

Подпоручикъ *Стайчевъ*

### Шуменскій Вр. Воененъ Сждъ. ОБЯВЛЕНИЕ

№ 986

Сждѣтъ, на основание 445 ст. отъ Военно-Сждебния Уставъ, дири отклонившия се отъ сждебно прѣслѣдване, обвиняемъ въ неявяване въ време на мобилизация запасний войникъ отъ 7-ий Пѣший Прѣславскій Полкъ, Константинъ Гунчевъ, отъ селото Деривелъ, Ново-Назарска околия, отличителнитѣ черти на когото сж слѣдующитѣ: сѣденъ рѣстъ, 25 годишна възраст, сухо лице, черни очи, лице, мустаци и коса. Занятие копанаръ отъ Влашкиѣтѣ цигани.

Задѣлжаватъ се всичкитѣ административни и полицейски власти на княжеството да иматъ прѣдъ видъ настоящето обявление и, въ случай, че казаното лице се яви и хване нѣкъде, да се испрати подъ строгъ конвой на Сжда.

Прѣдсѣдатель на Сжда

Майоръ *Михайловъ*

Дѣловодитель

Подпоручикъ *Стайчевъ*

### Шуменскій Вр. Воененъ Сждъ. ОБЯВЛЕНИЕ

№ 998

Сждѣтъ, на основание 445 ст. отъ Военно Сждеб. уставъ, дири отклонившиѣ се отъ Сждебно прѣслѣдване обвиняеми въ пзнасилвания, а именно.

1) Писко Мехмедовъ, който се казвалъ още Мехмедъ Ибишевъ, отъ гр. Свищовъ. Отличителнитѣ му черти сж: 33—34 год. възраст, рѣстъ сѣденъ, лице гранаво, мустаци вѣвъ жълти и голѣми чакърести очи.

2) Кочикъ Хюсенъ отъ гр. Свищовъ. Отличителнитѣ му черти сж: около 30 год. възраст, сѣденъ рѣстъ, пълно червено лице, черни коси, вѣжди и мустаци.

Задѣлжаватъ се всичкитѣ административни и полицейски власти на княжеството да иматъ прѣдъ видъ настоящето обявление и, въ случай, че казанитѣ лица се явятъ и хванатъ нѣгдѣ, да се испратитъ подъ строгъ надзоръ (конвой) на сждѣтъ.

Прѣдсѣдатель на Сждѣтъ

Майоръ *Михайловъ*

Дѣловодитель

Подпоручикъ *Стайчевъ*

### Шуменскій Вр. Воененъ Сждъ. ОБЯВЛЕНИЕ

№ 988

Сждѣтъ, на основании 445 ст. отъ Военно Сждеб. уставъ, дири отклонившиѣ се отъ сждебно прѣслѣдване, обвиняеми въ нападение на правителственната поща на 5-й сѣщо 6-й Мартъ т. г. мѣжду Бѣла и Руссе а именно:

1) Помакъ Мехмедовъ отъ селото Луковидъ живущъ въ гр. Бѣла. Отличителнитѣ му черти сж: 29—30 год., сѣденъ рѣстъ, руса коса, вѣжди и мустаци тъмно-руси, черни очи, русо лице. носъ дълъгъ и остъръ и може да говори чисто Български.

2) Али Рашидовъ (пехливанинъ) отъ селото Возровица Бѣленска околия. Отличителнитѣ му бѣлѣзи сж: 32 год. възраст, високъ рѣстъ, пълно тѣлосложение, руси вѣжди, безъ мустаци, жълти очи, дълъгъ носъ и продълговато лице.

Задѣлжаватъ се всички административни и полицейски власти на княжеството да иматъ прѣдъ видъ настоящето обявление и, въ случай, че казанитѣ лица се явятъ и хванатъ нѣгдѣ, да се испратятъ подъ строгъ конвой на сждѣтъ.

Прѣдсѣдатель на Сждѣтъ

Майоръ *Михайловъ*

Дѣловодитель

Подпоручикъ *Стайчевъ*

### Шуменскій Вр. Воененъ Сждъ. ОБЯВЛЕНИЕ

№ 992

Сждѣтъ, на основание 445 ст. отъ Военно Сждебний уставъ, дири отклонившиѣ се запасенъ войникъ отъ 7-ий П. Прѣславскій Полкъ Юсменъ Хаджиловъ отъ сждебно прѣслѣдване, обвиняемъ въ неявяване въ време на мобилизацията. Отличителнитѣ му черти сж слѣдующитѣ: Юсменъ Хаджиловъ, на когото дѣйствиелното име било Сали Хюсменовъ Ханджовлу\*) има 24 год., рѣстъ сѣденъ, очи черно-кахвенияни, лице дълговато и носъ правиленъ.

Задѣлжаватъ се всичкитѣ административни и полицейски власти на княжеството да иматъ прѣдъ видъ настоящето обявление и, въ случай, че казаното лице се яви и хване нѣгдѣ, да се испрати подъ строгъ конвой на сждѣтъ.

Прѣдсѣдатель на Сжда,

Майоръ: *Михайловъ*

Дѣлопроизводитель,

Подпоручикъ: *Стайчевъ*.

\*) Родомъ отъ Ески-Джумая.